

REFLEXIÓ PROFESSIONAL

L'arquitectura ha estat la meua vida aquests últims sis anys, segurament allò a què més hores i més esforç he dedicat. Però seria temerari pensar que aquest interès va començar a l'iniciar la carrera, perquè l'arquitectura de fet, la vivim tots cada dia, a cada moment. Només que n'hi ha que no en tenim prou i ens agrada ser els qui pensem, modifiquem, arreglem i de vegades espatllem (però vull pensar que sense malícia) allò que ens envolta la major part del dia; les arquitectures i el seu entorn.

Per a mi, el concepte "arquitectura" ha canviat molt durant la meua formació. Si bé és cert que quan vaig començar en tenia una idea molt primària -l'arquitecte pensa i construeix un edifici- després de tota la formació que he rebut sé que va molt més enllà. Una de les coses més importants que he après és que va íntimament lligada a les persones, i aquest és un aspecte fonamental, especialment en el nostre país, ara que la societat està canviant les seves maneres de viure, de treballar, de comunicar-se, de sensibilització amb l'entorn, Per tot plegat, penso que la figura de l'arquitecte tindrà un paper clau en el desenvolupament d'aquet nou context sociocultural.

En cap cas m'estic referint a la visió clàssica de l'arquitecte, que només hi és per aprofitar a construir tot el que pugui, sinó que utilitzo la paraula en el seu sentit més ampli. Arquitectes que gràcies a la formació plural i interdisciplinària que hem rebut, tindrem la possibilitat de treballar en equips de treball, formats per professionals de molts àmbits diferents (enginyers, economistes, sociòlegs, ambientalistes,...), i afrontar reptes molt importants com quin ha de ser el nou model de ciutat. Ciutats, on cada vegada hi arriba més gent i on les noves tecnologies s'hi estan introduint a passos de gegant, però segurament d'una manera forçada i sense pensar en el seu encaix.

Qui sóc jo com a arquitecte, encara ho estic descobrint poc a poc. De moment, considero que el meu perfil acadèmic està fortament marcat per la vessant tecnològica. M'interessa molt pensar com es materialitzaran les propostes, però sobretot lligar aquest aspecte a tota la reflexió que he fet anteriorment: entendre a quin lloc s'està treballant, quina disponibilitat de recursos tinc, com s'ha transformat l'entorn, quines tradicions l'envolten,...

Per mi, és cabdal mantenir sempre aquesta mirada complexa sobre la realitat que ens envolta a l'hora d'analitzar-la i a la vegada, saber traduir-la a través d'un projecte, tant si es tracta d'una petita intervenció com d'una gran proposta.

Crec que un aspecte que em defineix molt com a persona, és la racionalitat i el pragmatisme. Intento sempre analitzar bé tots els inputs i actuar en conseqüència, traient el màxim rendiment del temps i dels esforços que s'hi dediquen. Segurament per aquest motiu he estat moltes vegades el capdavant d'un equip de treball, posició on em sento còmode i útil, i on crec que més destaquen aquestes capacitats.

Fins ara he tingut la sort de treballar en un despatx petit, on estic aprenent moltes coses que la universitat, pel seu caràcter més acadèmic, no m'ha pogut transmetre: el dia a dia de la professió, la gestió d'un despatx, les relacions amb altres professionals del ram, la realitat a les obres,... Crec que és un complement indispensable per a la formació d'arquitecte ja que un cop finalitzada la carrera i amb la col·legiació, la nostra signatura està carregada de responsabilitats de les quals no n'ets conscient fins que no trepitges el carrer.

Segurament, pel fet d'estar en un despatx petit, he pogut tocar els projectes des del seu inici fins al final, treballant des del procés projectual fins a l'encaix econòmic d'aquest, també en temes molt variats com les taxacions immobiliàries, la modificació d'un pla parcial, l'edificació d'un bloc plurifamiliar o la reforma integral d'un habitatge. Però la meva intenció és ara buscar noves experiències que em permetin desenvolupar altres aspectes de la meva formació. M'interessaria treballar en un despatx més gran, amb professionals de diferents àmbits i així poder conèixer com es treballa i com es gestiona un equip de persones multidisciplinari.

Considero que ara, a punt de finalitzar els meus estudis, és el moment d'entrar al món laboral, per adquirir el màxim d'experiències i anar definint més clarament quin és el meu perfil, quins són els meus interessos i cap a on vull enfocar el meu recorregut personal i professional. Tot i així, considero que cada vegada més, amb la rapidesa amb què canvia el nostre entorn, la formació i l'adaptació a les noves realitats socials seran una constant en la meva vida professional.